

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

XVIII. An in babbtizato iam Duce, vxorem eandem tolerare potuisset?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](#)

Matt. 19.

v. 7. 8. 9. 10.

germanos fratres clarissimè indicant? Reuertimini filiae mi. Cur venitus tecum? Num vltra habeo filios in utero meo, ut viros ex me sperare possum? Fatetur sanè Beza: & hanc Deuteronomij legem, illius quæ in Leuitico lata est, exceptionem esse vult. Ego, et si esse interpretationem dicere mallem, de eo tamen haud pugno; & alterum, quod alicui forte in mentem respondere veniat, ostendo. Videri enim possit non lex, sed, quemadmodum de Repudij libello certum; permisso tantum aliqua propter Iudeorum duritiam. At hominum duritia contrarium potius malebat, cum sæpenumerò leuir aliam potius quam quæfratris fuisset; uxorem maller, sibiq; ipsi semen potius quam fratri suscitare percuperet. Ihs deinde quæ non iubentur, sed conceduntur tantum, nulla imponi pœna confuevit, quæ hoc tamen loco imponitur. Concludo igitur, S. Kilianum in Gentili, nondumq; baptizato duce, matrimonium istud rectè tolerare, ac dissimulare potuisse.

XVIII.

AN IN BAPTIZATO IAM DV-
CE UXOREM EANDEM TOLERA-
RE POTVISSET?

Andem ob causam, ad exiguum aliquod tempus, quemadmodum & fecit; tolerare potuit. Semper verò tacere, & Christianos Canones, optimamq; Reipub: legem, numquam patetacere nullo modo debuit. Nam cum fide Christiana debent, & ipsius decreta, viuendiq; instituta induci. magnum Christianis alijs offendiculum gigneretur, si quod alibi culparetur, & plecteretur; id ne verbo quidem in Franconia, ut vitiosum demonstraretur: Si dux tantus, tam pius, à tanto Magistro edocetus, & institutus eam uxorem, quam Christianorum scita improbarent, retineret. Decebat præterea ipsum, post aliquantum baptismi tempus, in Christiana viuendi ratione progressus quam maximos facere: non lacræ semper & crustulis, sed solido etiam viriliq; cibo viuetare.

ideoq;

ideoq; rectissimè hac ad eum oratione, sanctus noster usus est.
 Fili mi, quem per Euangelium CHRISTO genui, gaudeo valde profectu fidei tuae, sed multum mouet me, quod illicitus nuptijs teneris implicatus: nec mediocriter formido, ne à recto itinere tali coniugio retarderis. Legitur enim in sapientissimo Salomone, Qui in vno offendit, multa bona perdit. Iacobo Apostolo illi subscribente, dum ait. Qui totam legem seruauerit, offendit autem in vno factus est omnium reus. Porro in Baptismate innouatur homo, idq; non ex quadam sui parte, sed totus. Ut autem totius innouari possit, nihil pristini erroris retinere debet.

Eccl. 9.

v. 2.

XIX.

QVI SACRI LIBRI SACRIS CVM
CORPORIBVS DEPOSSI.

Rrant sacrarum literarum libri, Catechesion, precationum, rituumq; Christianorum, è quibus sacra faciebat, & supereft adhuc hodie, in prima vrbis huius æde, sacer Euangelij Codex, quo sanctissimi martyres usi sunt. Scribunt Centuriatores, & non ita pridem Arnoldus Wion, ab illo vnum contra peregrinos cultus volumen conscriptum. De quo, hac in Ecclesia, neq; legendō, neq; interrogando cognoscere quidquam usque potui. Lesslus strenuè ipsum hæreticis restitisse affirmat. Sed hoc, etiam si librum nullum scripserit, fieri potuit. In Maguntiacensi volume, sic. Illorum capsa, & crux, & euangelium, aliq; Pontificalia vestimenta, simul cum illis in sepulchro posita sunt.

cent. 7. c. 10.

2 p. ligni vi.

te. c. 35.

XX.

QVAE BVRGVNDA MARTY-
RVM CORPORA SEPELIENS.

Pvtaret quis esse gentis hodie non ignotæ, quam à Burgis dictam ait Orosius, fæminam quam-
piam, sed videtur potius nomen esse proprium. Fuit

l. 7.

enim